

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนจ่าทหารเรือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนจ่าทหารเรือ ระหว่างนักเรียนจ่าทหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศกับนักเรียนจ่าทหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนจ่าทหารเรือ จำนวน 375 คน แบ่งเป็นนักเรียนจ่าทหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศ จำนวน 228 คน และนักเรียนจ่าทหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ จำนวน 147 คน และดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหลังจากนั้นได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปเอส พี เอส เอส เอกซ์ (SPSS[®]) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน เลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบ ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนจ่าทหารเรือ โดยการทดสอบค่า "ที" (t - test) ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 และได้ผลวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจ่าทหารเรือ

นักเรียนจ่าทหารเรือ ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.4 ศึกษาอยู่ในโรงเรียนจ่าทหารเรือที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนรายได้ของนักเรียนจ่าทหารเรือ ร้อยละ 57.1 มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท ในด้านการใช้จ่ายเงินของนักเรียนจ่าทหารเรือ ส่วนใหญ่เป็นค่าอุปกรณ์การเรียนและเป็นค่าอาหาร นอกจากนี้นักเรียนจ่าทหารเรือส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬา นักเรียนจ่าทหารเรือร้อยละ 60.8 เคยมีประสบการณ์ทางเพศและร้อยละ 56.8 ไม่เคยใช้ยาเสพติด แหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่นักเรียนจ่าทหารเรือได้รับร้อยละ 93.1 ได้แก่ โทรทัศน์ ร้อยละ 78.1 ได้รับจากหนังสือพิมพ์ และร้อยละ 73.3 ได้จากวิทยุ

2. ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนจำหน่ายอาหารเร็ว

2.1 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนจำหน่ายอาหารเร็ว โดยส่วนรวมอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ รองลงมา มีความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับข้อที่นักเรียนจำหน่ายอาหารเร็ว มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ มีจำนวน 12 ข้อ ดังนี้

2.1.1 ระยะฟักตัวของเชื้อเอดส์จนกระทั่งเกิดอาการป่วยเป็นโรคเอดส์ โดยปกติจะใช้เวลานานเท่าใด

2.1.2 เชื้อโรคเอดส์มีลักษณะของการแพร่ระบาดคล้ายกับเชื้อโรคใดมากที่สุด

2.1.3 คำว่าเป็น "โรคเอดส์" นั้น หมายถึงระยะใดของโรค

2.1.4 ข้อใดที่ไม่ใช่อาการของโรคเอดส์

2.1.5 ปัจจุบันประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคเอดส์ในด้านใดมากที่สุด

2.1.6 ทารกที่เกิดจากมารดาที่ติดเชื้อเอดส์จะมีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้มากน้อยประมาณเท่าใด

2.1.7 การให้สุขศึกษาที่เหมาะสมที่สุดแก่ประชาชนเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้แก่ข้อใด

2.1.8 บุคคลที่มีเชื้อเอดส์อยู่ในร่างกาย จะสามารถแพร่เชื้อให้กับบุคคลอื่นได้ตั้งแต่เมื่อใด

2.1.9 วันต่อต้านโรคเอดส์โลกตรงกับวันที่เท่าใด

2.1.10 การที่เชื้อเอดส์สามารถทำลายชีวิตมนุษย์ได้รวดเร็วและรุนแรงนั้นเกิดเนื่องจากสาเหตุใด

2.1.11 ถ้านักเรียนสงสัยว่าตนเองจะติดเชื้อเอดส์จะไปรับบริการตรวจรักษาที่ใด

2.1.12 ข้อใดที่ไม่ใช่กลวิธีหลักในการควบคุมป้องกันโรคเอดส์ของประเทศไทยในปัจจุบัน

2.2 ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนจำหน่ายอาหารเร็ว โดยส่วนรวมพบว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเร็วมีทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี สำหรับข้อที่นักเรียนจำหน่ายอาหารเร็วมีทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีจำนวน 4 ข้อ ดังนี้

- 2.2.1 โรคเอดส์เป็นโรคที่นำกลัวที่สุดในขณะนี้
- 2.2.2 ผู้ที่สำสอนทางเพศมีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้ง่าย
- 2.2.3 โรคเอดส์เป็นโรคที่ทำลายอนาคตของผู้ป่วยและครอบครัวทุกด้าน
- 2.2.4 การปรึกษาแพทย์เกี่ยวกับโรคเอดส์ถือว่าเป็นเรื่องจำเป็น

2.3 การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือ โดยส่วนรวมพบว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรือมีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี สำหรับข้อที่นักเรียนจำหน่ายอาหารเรือมีการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดีมาก มีจำนวน 6 ข้อ ดังนี้

- 2.3.1 การใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นเลือด
- 2.3.2 การเปลี่ยนคู่นอน
- 2.3.3 การสักผิวหนัง
- 2.3.4 การร่วมเพศทางทวารหนัก
- 2.3.5 การขายบริการทางเพศ
- 2.3.6 การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

3. การเปรียบเทียบความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ระหว่างนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศกับนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ

3.1 เปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ระหว่างนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศกับนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศมีความรู้ดีกว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศและนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 ข้อ ดังนี้

- 3.1.1 โรคเอดส์หมายถึงอะไร
- 3.1.2 เชื้อเอดส์ทำลายเซลล์ส่วนใดของร่างกายมากที่สุด
- 3.1.3 ผู้ป่วยโรคเอดส์ส่วนใหญ่เกิดโรคแทรกซ้อนในข้อใดมากที่สุด
- 3.1.4 คณะกรรมการระหว่างประเทศกำหนดเรียกเชื้อโรคเอดส์ว่าอะไร
- 3.1.5 ข้อใดที่ไม่ใช่อาการโดยทั่วไปของโรคเอดส์
- 3.1.6 พฤติกรรมในข้อใดที่อาจติดเชื้อเอดส์ได้

3.2 เปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรหว่างนักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรที่มีประสพการณ์ทางเพศกับนักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรที่ไม่มีประสพการณ์ทางเพศพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรที่ไม่มีประสพการณ์ทางเพศมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดีกว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรที่มีประสพการณ์ทางเพศและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรที่มีประสพการณ์ทางเพศ และนักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรที่ไม่มีประสพการณ์ทางเพศมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 12 ข้อ ดังนี้

ทัศนคติทางบวก

- 3.2.1 สังคมไม่ควรรังเกียจบุคคลที่เป็นโรคเอดส์
- 3.2.2 การเป็นโรคเอดส์เป็นสิ่งที่ไม่ควรเปิดเผยให้คนอื่นรู้ นอกจากคู่สามีภรรยา
- 3.2.3 การไปตรวจหาเชื้อเอดส์ที่โรงพยาบาลเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องที่น่าอาย
- 3.2.4 ผู้ที่ล่าสอนทางเพศมีโอกาสติดเชื้อเอดส์ได้ง่าย

ทัศนคติทางลบ

- 3.2.5 การติดเชื้อเอดส์ถือว่าเป็นเรื่องเคราะห์กรรมหรือโชคชะตาของแต่ละคน
- 3.2.6 การตรวจเลือดหาเชื้อเอดส์ไม่มีความจำเป็นเพราะถึงรู้ว่า เป็นก็ไม่มีการรักษาทำให้เสียใจเปล่า ๆ
- 3.2.7 คนที่เป็นโรคเอดส์ไม่ควรให้เรียนร่วมกับคนอื่น
- 3.2.8 ผู้ป่วยโรคเอดส์ไม่ควรอาศัยอยู่กับครอบครัว
- 3.2.9 การมีเพศสัมพันธ์เพียงครั้งเดียวกับหญิงบริการจะไม่ทำให้ติดเชื้อเอดส์
- 3.2.10 การขึ้นครุเป็นสิ่งที่ควรยึดถือปฏิบัติสำหรับชาย
- 3.2.11 คนที่มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงจะไม่ติดเชื้อเอดส์
- 3.2.12 การดื่มเหล้าเที่ยวผู้หญิงถือว่าเป็นเรื่องปกติวิสัยของลูกผู้ชาย

3.3 เปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรหว่างนักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรที่มีประสพการณ์ทางเพศกับนักเรียนจำหน่ายอาหารเรื้อรที่ไม่มีประสพการณ์ทางเพศ

พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนจำทหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดีกว่านักเรียนจำทหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนจำทหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศและนักเรียนจำทหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 13 ข้อ ดังนี้

การปฏิบัติการทางบวก

- 3.3.1 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น
- 3.3.2 ทุกครั้งที่เลือกซื้อถุงยางอนามัยจะดูวัน เดือน ปี ที่ผลิต

การปฏิบัติการทางลบ

- 3.3.3 การใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้นเลือด
- 3.3.4 การเปลี่ยนคู่นอน
- 3.3.5 การใช้มีดโกนหนวดร่วมกับคนอื่น
- 3.3.6 การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ
- 3.3.7 การเที่ยวสถานเริงรมย์
- 3.3.8 การลักฉิวหนัง
- 3.3.9 การคลุกคลีกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ
- 3.3.10 การคบหาสมาคมกับบุคคลที่ติดยาเสพติด
- 3.3.11 การร่วมเพศทางทวารหนัก
- 3.3.12 การขายบริการทางเพศ
- 3.3.13 การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนจำทหารเรือ ผู้วิจัยอภิปรายผลเฉพาะประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

1.1 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนจำทหารเรือ โดยส่วนรวม พบว่านักเรียนจำทหารเรือมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัยของ วิภา กระแสกุลรัตน์ (2531) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนจำหน่ายหนังสือได้เคยเรียนเรื่องโรคเอดส์ในวิชาสุขศึกษาในหัวข้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มาแล้วในหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และเมื่อเข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตรนักเรียนจำหน่ายหนังสือ ซึ่งเป็นหลักสูตรสายวิชาชีพทางทหาร จึงไม่มีการเรียนการสอนเรื่องโรคเอดส์ในหลักสูตรอีก ยกเว้นหลักสูตรนักเรียนจำหน่ายยาบาลเท่านั้นที่จัดให้มีการเรียนการสอน ซึ่งก็เป็นนักเรียนจำหน่ายหนังสือส่วนน้อยร้อยละ 9.6 เท่านั้น นักเรียนจำหน่ายหนังสือส่วนใหญ่จึงเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์ด้วยตนเองจากสื่อมวลชนต่าง ๆ ทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และเอกสารต่าง ๆ ที่ภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมกันรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ในลักษณะนี้จึงขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียนจำหน่ายหนังสือที่จะพยายามหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อเหล่านั้น แต่ถ้านักเรียนจำหน่ายหนังสือคนใดไม่สนใจก็อาจจะไม่ใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้และทำความเข้าใจในเรื่องอย่างนี้พอเพียง ทำให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่เคยเรียนมาแล้วเมื่อตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอาจลืมนำบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ของ ธอร์นไคด์ (Thorndike) อ้างถึงใน กมลรัตน์ หล้าสูงษ์, 2524) ที่ว่ากฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disused) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้วไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้นั้นไม่คงทนถาวรและในที่สุดก็จะเกิดการลืมจนไม่เรียนรู้เลย นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนจำหน่ายหนังสือยังพบว่า นักเรียนจำหน่ายหนังสือส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.4 เรียนอยู่ในโรงเรียนจำหน่ายหนังสือที่ตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ นิชิต นิทกัสมบัตติ (2531) ที่พบว่าเยาวชนที่อยู่ในเขตเมืองมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่าเยาวชนที่อยู่ในชนบท และจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนจำหน่ายหนังสือส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งถือว่าเป็นภูมิภาคที่ยังกันดาร การคมนาคมไม่สะดวก การสื่อสารมวลชนยังเข้าไปไม่ถึงถึงประชาชนส่วนใหญ่ยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมคือ ยังเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจ น่าอับอาย จากเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ ทำให้นักเรียนจำหน่ายหนังสือมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนจำหน่ายหนังสือมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำซึ่งถือว่ายังมีความรู้ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ตนเองปลอดภัยจากการติดเชื้อเอดส์ โดยเฉพาะในด้านการติดต่อของโรคเอดส์ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.2 การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ระหว่างนักเรียนจำ
 ทหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศกับนักเรียนจำทหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ โดยส่วน
 รวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนจำทหารเรือที่ไม่มี
 ประสบการณ์ทางเพศมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนจำทหารเรือที่มีประสบการณ์ทาง
 เพศ ทั้งนี้เนื่องจากรัฐบาลและภาคเอกชนได้มีการรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์โรคเอดส์ผ่าน
 ทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตลอดจนทั้งวารสารสิ่งตีพิมพ์ทางการแพทย์
 อย่างต่อเนื่อง โดยได้มุ่งเน้นถึงการให้ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตนในการป้องกันโรคเอดส์
 ที่ถูกต้อง ตลอดจนทั้งให้ตระหนักถึงภัยอันตรายร้ายแรงของโรคเอดส์ ว่าปัจจุบันยังไม่มียาป้องกัน
 และยาที่จะรักษาให้หายขาดได้ บุคคลที่ติดเชื้อเอดส์แล้วจะต้องเสียชีวิตทุกราย ดังนั้นจึงทำให้
 นักเรียนจำทหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ เกิดความรู้สึกหวาดกลัวแล้วสนใจที่จะติดตาม
 ข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ เพื่อที่จะให้ตนเองมีความรู้ที่เพียงพอที่จะทำให้ตนเองปลอดภัยจาก
 การติดเชื้อเอดส์ แต่ในกลุ่มของนักเรียนจำทหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศถึงแม้ว่าจะได้รับ
 ข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์จากสื่อมวลชนต่าง ๆ แล้วก็ตาม แต่ความสนใจที่จะ
 ติดตามศึกษาหาความรู้เหล่านี้ก็จะได้มาจากความสนใจของนักเรียนจำทหารเรือเองโดยไม่มี
 การบังคับ ประกอบกับนักเรียนจำทหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศได้เคยปฏิบัติและทดลอง
 กระทำเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์มาก่อนแล้ว อีกทั้งนักเรียนจำทหารเรือส่วนใหญ่กำลังอยู่ในช่วง
 ของวัยรุ่นตอนปลายซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น อยากรที่จะทดสอบกระทำและเป็นวัยที่กำลังมี
 แรงขับทางเพศสูง จึงทำให้ความหวาดกลัวอันตรายต่อโรคเอดส์น้อยลงไป จึงทำให้ความสนใจ
 ที่จะเรียนรู้เรื่องโรคเอดส์น้อยลงไปด้วย จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนจำทหารเรือที่
 ไม่มีประสบการณ์ทางเพศมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนจำทหารเรือที่มีประสบการณ์
 ทางเพศ

2. ทักษะคิดเกี่ยวกับโรคเอดส์

2.1 ทักษะคิดเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนจำทหารเรือ โดยส่วนรวม
 พบว่า นักเรียนจำทหารเรือมีทักษะคิดเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย
 ของ นิชิต นิทกซ์ เทนสมบัติ (2531) ที่พบว่า เยาวชนไทยมีทักษะคิดเกี่ยวกับโรคเอดส์ในทาง
 บวก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทพนม เมืองแมน และคณะ (2531) ที่พบว่ากลุ่มเสี่ยง
 ต่อโรคเอดส์ส่วนใหญ่มีทักษะคิดเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อพิจารณาจากแหล่งข้อมูลข่าว-
 สารเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่นักเรียนจำทหารเรือได้รับ ส่วนใหญ่ได้รับรับทราบข่าวสารเกี่ยวกับโรค

เอดส์จากสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ ตลอดจนวารสาร สิ่งตีพิมพ์ทางการแพทย์ ที่ภาครัฐและภาคเอกชนได้ร่วมกันรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งแหล่งข้อมูลข่าวสารเหล่านี้จะมุ่งเน้นการเสริมสร้างทัศนคติและการปฏิบัติในการป้องกันโรคเอดส์ ที่ถูกต้องเป็นสำคัญ ตลอดจนการที่ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงภัยร้ายแรงของโรคเอดส์ ว่าในปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนป้องกันและยาที่จะรักษาให้หายขาดได้ บุคคลที่ติดเชื้อเอดส์แล้วจะต้องเสียชีวิตทุกราย แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ทำให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัวจนเกิดกว่าเหตุ

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนจำหน่ายอาหารเรือมีความรู้สึกหรือทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี

2.2 เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ระหว่างนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศกับนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ โดยส่วนรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศ ทั้งนี้จากผลการวิจัยด้านความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์พบว่า นักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศ ซึ่งสอดคล้องตามหลักวิชาการที่ว่า ถ้าบุคคลมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งดีก็ย่อมจะมีทัศนคติต่อเรื่องนั้นดีด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกิจ รัตนสุวรรณ (2525) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับข้ออื่นในหลาย ๆ แบบ อาจมีความสัมพันธ์กันโดยตรงหรือโดยทางอ้อม โดยทั่ว ๆ ไปความรู้จะเป็นองค์ประกอบเบื้องต้นที่ทำให้บุคคลมีทัศนคติในลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อสิ่งต่าง ๆ และสอดคล้องกับ อวยพร สุทธิสุนทร์ (2528) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะเป็นเช่นไรนั้นย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ของบุคคลนั้น กล่าวคือ ถ้าบุคคลนั้นมีความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งดี ทัศนคติต่อสิ่งนั้นก็จะเป็นดีตามไปด้วย

จากเหตุผลดังกล่าว ดังนั้นนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ เมื่อมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศ ก็ย่อมที่จะมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศด้วยเช่นกัน

3. ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์

3.1 การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือ โดยส่วนรวมพบว่า นักเรียนจำหน่ายอาหารเรือมีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งสอดคล้องกับงาน

วิจัยของ สำเร็จ แสงเชื้อ และ สมชัย จิรโรจน์วัฒน์ (2530) ที่พบว่า กลุ่มที่เสี่ยงต่อโรคเอดส์มีพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ปกติ เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลทั่วไปของนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือพบว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่นักเรียนจำหน่ายอาหารเรือได้รับส่วนใหญ่ได้ทราบข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภท โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ซึ่งแหล่งข้อมูลข่าวสารเหล่านี้จะมุ่งเน้นการเสริมสร้างทัศนคติและการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคเอดส์ที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ตลอดถึงความร้ายแรงของโรคเอดส์ ประกอบกับนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือเป็นนักเรียนทหารประเภทอยู่ประจำในโรงเรียน ซึ่งนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือทุกคนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง กฎระเบียบวินัยของทหาร ถ้าฝ่าฝืนจะต้องถูกลงโทษอย่างรุนแรงและทันที จึงทำให้นักเรียนจำหน่ายอาหารเรือเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าปฏิบัติตนฝ่าฝืนกฎระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ เคลแมน (Kelman อ้างถึงใน ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2524) กล่าวว่า บุคคลจะยอมทำตามในบางสิ่งบางอย่างก็ต่อเมื่อเขาอยู่ในภาวะที่ผู้มีอิทธิพลที่จะบังคับเขาได้ นั่นคือ พฤติกรรมสุขภาพบางอย่างสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการบังคับ ซึ่งจะเปลี่ยนได้เฉพาะพฤติกรรมด้านปฏิบัติเท่านั้น

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนจำหน่ายอาหารเรือโดยส่วนรวมมีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี

3.2 เปรียบเทียบการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ระหว่างนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศกับนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ โดยส่วนรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศ มีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดีกว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศ จากผลการวิจัยด้านความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนจำหน่ายอาหารเรือพบว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศมีความรู้และทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ดีกว่านักเรียนจำหน่ายอาหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการทางการศึกษาที่ว่า ถ้าบุคคลมีความรู้ดี มีทัศนคติดี ย่อมจะมีการปฏิบัติที่ถูกต้องด้วย ดังที่ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2524) กล่าวว่าพฤติกรรมด้านความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติของบุคคลมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ บุคคลที่มีความรู้ดี ทัศนคติดี ย่อมมีแนวโน้มที่จะทำใหบุคคลมีพฤติกรรมด้านปฏิบัติที่ถูกต้อง และ นิภา มนูญิจ (2528) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติด้านสุขภาพอนามัยว่าทั้ง 3 ด้านมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน โดยการเปลี่ยนความรู้ด้านสุขภาพอนามัยอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านทัศนคติ และการปฏิบัติด้านใดด้านหนึ่ง ย่อมก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพด้านอื่น ๆ ด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์พร กมลวัฒน์กุล (2521) พบว่า นักเรียนมีความรู้

ดีมาก ทักษะคิดดี ส่วนด้านการปฏิบัติในการป้องกันและรักษาเกมโรคนั้น นักเรียนส่วนใหญ่รู้วิธีป้องกันและรักษาถูกวิธี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีความรู้ดี ทักษะคิดดี การปฏิบัติก็จะถูกต้องด้วย จากเหตุผลดังกล่าว ดังนั้นนักเรียนจำทหารเรือที่ไม่มีประสบการณ์ทางเพศเมื่อมีความรู้ ทักษะคิดดี เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนจำทหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศที่ย่อมจะมีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่านักเรียนจำทหารเรือที่มีประสบการณ์ทางเพศด้วย หรืออาจเป็นเพราะว่านักเรียนจำทหารเรือส่วนใหญ่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่เคร่งครัดเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทำให้นักเรียนจำทหารเรือที่ไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์หรือปฏิบัติทางเพศ และเป็นที่น่าสนใจที่นักเรียนจำทหารเรือใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬาเพียงร้อยละ 32.5 เท่านั้น แต่อีกร้อยละ 27.5 ใช้เวลาว่างด้วยการพักผ่อนอยู่ในโรงเรียนซึ่งไม่เหมาะสมกับการพัฒนาการของวัยรุ่นอย่างยิ่ง เพราะธรรมชาติของวัยรุ่นจะมีพลังส่วนเกินมากและมีแรงขับทางเพศสูง ถ้าหากปราศจากกิจกรรมกีฬาแล้ว จะทำให้นักเรียนจำทหารเรือหมกมุ่นในเรื่องเพศตามธรรมชาติ ซึ่งอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในเพศเดียวกันได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะดังนี้

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ เนื่องจากผลการวิจัยพบว่านักเรียนจำทหารเรือโดยส่วนรวมมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ซึ่งยังถือว่านักเรียนจำทหารเรือมีความรู้ไม่เพียงพอต่อการที่จะป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากโรคเอดส์ โดยเฉพาะความรู้ด้านการติดต่อของโรคเอดส์ควรจะเน้นเป็นพิเศษ และควรมีการดำเนินการดังนี้

1.1 ดำเนินการรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เรื่องโรคเอดส์แก่นักเรียนจำทหารเรืออย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ตลอดทั้งกำลังพลในหน่วยอื่น ๆ ของกองทัพเรือ

1.2 พิจารณาบรรจุเนื้อหาเรื่องโรคเอดส์ไว้ในหลักสูตรของนักเรียนจำทหารเรือ และหลักสูตรของทหารใหม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ให้เพียงพอที่จะป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากโรคเอดส์

1.3 จัดหาหนังสือ เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ ที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์เข้าห้องสมุด เพื่อให้ให้นักเรียนจำทหารเรือได้ติดตามอ่านข่าวสารวิทยาการ

1.4 จัดหาสื่ออุปกรณ์ที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ เช่น สไลด์ วีดีโอ ภาพยนตร์
 ฉายให้นักเรียนทหารเรือชมเป็นครั้งคราว

1.5 จัดรายการให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ระบบเสียงตามสายเป็นระยะ
 สม่ำเสมอให้นักเรียนจ่าทหารเรือได้ฟัง

1.6 จัดนิทรรศการเกี่ยวกับโรคเอดส์ในโรงเรียนจ่าทหารเรือ เพื่อให้
 นักเรียนจ่าทหารเรือได้ชม

1.7 จัดให้มีชมรมต่อต้านโรคเอดส์ในโรงเรียนจ่าทหารเรือทุกแห่ง

1.8 การเชิญวิทยากรพิเศษมาบรรยายเกี่ยวกับโรคเอดส์ให้กับนักเรียน
 จ่าทหารเรือ เช่น วิทยากรจากกองเวชกรรมป้องกัน กรมแพทย์ทหารเรือ หรือวิทยากรจาก
 กองโรคเอดส์ กระทรวงสาธารณสุข ฯลฯ

2. ด้านทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ถึงแม้ว่านักเรียนจ่าทหารเรือโดยส่วนรวม
 จะมีทัศนคติอยู่ในเกณฑ์ดี ครูหรือผู้บังคับบัญชาควรทราวด้าน อบรมชี้แจง ให้การส่งเสริมและปลูกฝัง
 ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น เพราะทัศนคติจะเป็นตัวส่งเสริมให้นักเรียนจ่าทหารเรือ
 มีพฤติกรรมที่ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

3. ด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ถึงแม้ว่านักเรียนจ่าทหารเรือโดยส่วน-
 รวมจะมีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในเกณฑ์ดี ครูหรือผู้บังคับบัญชาก็ควรให้การเอาใจใส่
 อบรมชี้แจงอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนจ่าทหารเรือได้มีการปฏิบัติเกี่ยวกับโรค
 เอดส์ให้ถูกต้องและดียิ่ง ๆ ขึ้นตลอดไป และจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจ่าทหารเรือใช้เวลา
 ว่างในการเล่นกีฬาออกกำลังกายเพียงร้อยละ 32.5 แต่ใช้เวลาว่างพักผ่อนถึง 27.5 โรงเรียน
 จึงควรจัดกิจกรรมกีฬาให้นักเรียนมีส่วนร่วมให้มากขึ้น มีกิจกรรมนันทนาการ มีชมรมต่าง ๆ เพิ่ม
 ขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ใช้พลังงานส่วนเกินให้หมดไปและเป็นการผ่อนคลายที่ดีทางเพศด้วย นอก
 จากนี้ควรเพิ่มงบประมาณทางด้านการกีฬาและนันทนาการให้มากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาและเปรียบเทียบ ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ตาม
 ตัวแปรของพรรค - เหล่า ต่าง ๆ ของนักเรียนจ่าทหารเรือ เช่น ศึกษาและเปรียบเทียบ
 ระหว่างนักเรียนจ่าทหารเรือพรรค - เหล่ารบ กับนักเรียนจ่าทหารเรือพรรค - เหล่าสนับสนุน
 การช่วยรบ

2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนจำหน่ายเห็บ เพื่อจะได้ทราบว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
3. ศึกษาถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ของนักเรียนจำหน่ายเห็บว่า มีความเสี่ยงต่อโรคเอดส์อย่างไร
4. ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ของนักเรียนจำหน่ายเห็บ
5. ศึกษาและเปรียบเทียบ ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติเกี่ยวกับโรคเอดส์กับกลุ่มอื่น ๆ เช่น กลุ่มทหารเกณฑ์ กลุ่มพยาบาลทหาร กลุ่มผู้ติดยาเสพติดที่เข้ามารักษาในโรงพยาบาลทหารเรือ